

5 sposobów społeczności rdzennych na wzmocnienie bezpieczeństwa żywnościowego na świecie

18 listopada 2018

[Deklaracja Praw Ludności Rdzennej](#) została przyjęta przez ONZ w 2007 r. Jest to międzynarodowy instrument prawny, który ustanawia standardy ochrony praw ludności tubylczej.

Deklaracja ta uznaje szereg podstawowych wolności ludów tubylczych, w tym ich prawo do samostanowienia, duchowości, języka, ziemi, terytorium, zasobów oraz wolnej, uprzedniej i świadomej zgody na realizację jakichkolwiek projektów inwestycyjnych na ziemiach tubylczych.

Przez stulecia rdzenni mieszkańcy świadczyli szereg usług ekologicznych i kulturalnych dla ludzkości. Zachowanie tradycyjnych form wiedzy i praktyk rolniczych pomaga w utrzymaniu różnorodności biologicznej, zwiększeniu bezpieczeństwa żywnościowego i ochrony światowych zasobów naturalnych. Na całym świecie żyje około 370 milionów rdzennych mieszkańców, którzy zajmują lub wykorzystują do 22% lądowej powierzchni ziemi, która jest domem dla 80% światowej różnorodności biologicznej. Deklaracja Praw Ludności Rdzennej potwierdza, że rdzenni mieszkańcy mają prawo do posiadania i rozwoju swojej ziemi i zasobów oraz do podążania za własnymi tradycyjnymi sposobami uprawy żywności.

Z okazji 10-lecia ustanowienia Deklaracji (sierpień 2017 r.) Food Tank podkreśla pięć rdzennych praktyk rolniczych, które pomogły w kształtowaniu zrównoważonych systemów i praktyk rolniczych na całym świecie.

1. Agroleśnictwo

Agroleśnictwo to celowa pielęgnacja i sadzenie drzew w celu wytworzenia takiego mikroklimatu, który chroni uprawy przed skrajnościami. Łącząc rolnictwo z technikami leśnymi, ten system rolnictwa pomaga kontrolować temperaturę, nasłonecznienie i podatność na wiatr, grad i deszcz. System ten zapewnia zróżnicowany asortyment produktów, takich jak żywność, pasza, drewno opałowe i budulcowe oraz naturalne lekarstwa jednocześnie poprawiając jakość gleby, zmniejszając erozję i magazynując węgiel atmosferyczny w postaci biomasy i próchnicy glebowej.

2. Płodozmian

Zasady płodozmianu z powodzeniem stosuje się w rolnictwie od tysięcy lat i są wciąż nadal używane. Rotacja roślin uprawnych to hodowla różnych upraw na tym samym gruncie, aby żadna grządka lub poletko nie widziały tej samej uprawy w kolejnych sezonach. Jest to praktyka opracowana w celu zachowania zdolności produkcyjnych gleby, zminimalizowania szkodników i chorób, zmniejszenia zużycia substancji chemicznych i zarządzania wymaganiami składników odżywczych. Wszystko to pomaga zmaksymalizować plon. Praktyka rotacji płodów buduje lepszą strukturę gleby i zwiększa zdolność do magazynowania węgla na polach.

3. Uprawy mieszane

Uprawy mieszane, znane również jako międzyplonowanie, to system upraw, w którym rolnicy zasiewają więcej niż dwa gatunki roślin uprawnych w tym samym czasie. Sadząc wiele upraw rolnicy mogą maksymalizować wykorzystanie gruntów przy jednoczesnym zmniejszeniu ryzyka związanego z nieurodzajem jednego z gatunków roślin. Międzyplonowanie tworzy różnorodność biologiczną, która przyciąga wiele pożytecznych i

drapieżnych owadów, co pozwala zminimalizować szkodniki, a także pomaga zwiększyć zawartość materii organicznej w glebie, odkazić glebę i powstrzymać wzrost chwastów.

4. Polikultura

Systemy polikultury obejmują hodowanie wielu roślin różnych gatunków na tym samym obszarze, często w sposób imitujący naturę. Poprzez zwiększenie różnorodności biologicznej roślin, systemy polikulturowe promują różnorodność diety w lokalnych społecznościach, są bardziej przystosowane do zmienności klimatu i ekstremalnych zjawisk pogodowych, a także są bardziej odporne na szkodniki i choroby. Polikultury są integralną częścią systemów permakultury i projektowania i zapewniają wiele korzyści, takich jak lepsza jakość gleby, mniejsza erozja gleby i bardziej stabilne plony w porównaniu z systemami monokulturowymi.

5. Zbieranie wody

Zbieranie wody (ang. water harvesting) definiuje się jako przekierowanie i produktywnie wykorzystanie opadów atmosferycznych, obejmujące różne metody zbierania jak największej ilości wody z każdego opadu. Wiele struktur i systemów zbierania wody jest specyficznych dla ekoregionów i danej kultury, w której zostały opracowane. Może obejmować zbieranie wody z dachów, z wezbranych strumieni i rzek podczas pory monsunowej lub ze sztucznie skonstruowanych zlewni. Zapewnia to rolnikom znaczną ilość wody zmagazynowanej na wypadek suszy lub ograniczonych opadów.

Starożytny system podziemnych akweduktów-łapaczy wody skonstruowany przez lud Nazca

Ludy rdzenne dzięki swojej tradycyjnej wiedzy i zrozumieniu systemów ekologicznych i lokalnej różnorodności biologicznej odgrywają kluczową rolę w utrzymaniu zrównoważonej produkcji w drobnych gospodarstwach rolnych na całym świecie. Zachowanie i

ciągłe rozwijanie tej wiedzy jest osadzone w uznawanym podstawowym prawie rdzennych mieszkańców do podążania za ich własnymi tradycyjnymi sposobami uprawy żywności.

Autorstwo: Eva Perroni

Tłumaczenie: Tomasz Nakonieczny

Źródło oryginalne (pełna wersja): FoodTank.com

Źródło (skrótowa wersja): LudyZiemi.blogspot.com